

บันทึกแนวทางการปฏิบัติที่ดี

ชื่อผลงาน การเขียนหัวข้อวิจัยแบบบูรณาการองค์ความรู้ให้ได้รับทุน

1. เจ้าของผลงาน งานวิจัย คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์
2. สังกัด คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
3. ชุมชนนักปฏิบัติ ด้านการผลิตบัณฑิต
 ด้านการวิจัย
 ด้านการพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงาน

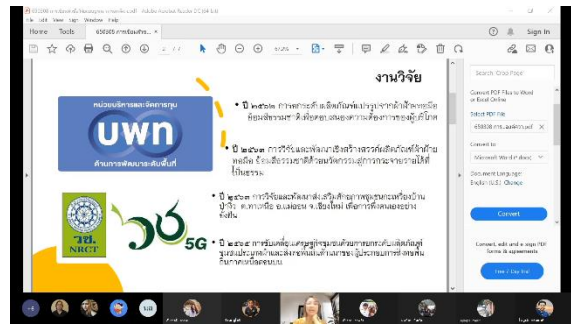
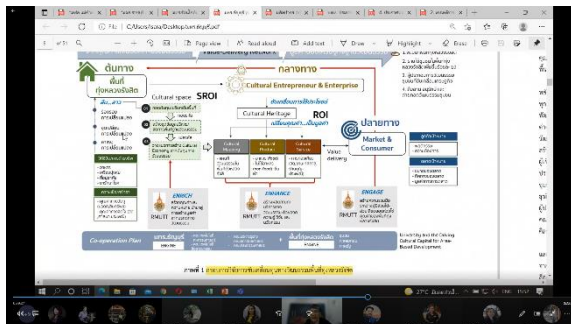
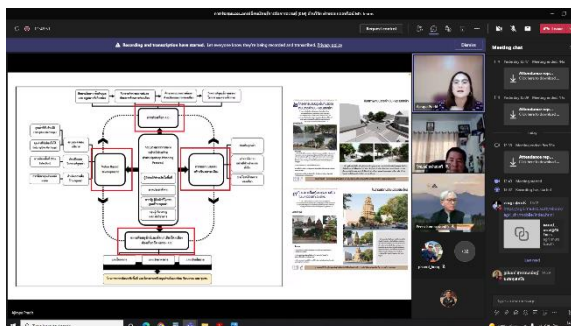
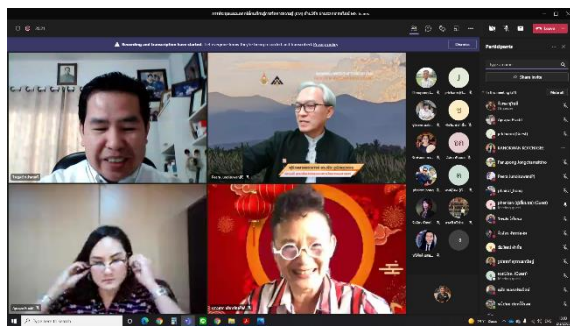
4. ประเด็นความรู้ (สรุปลักษณะผลงานที่ประสบความสำเร็จ)

คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์มีคณาจารย์และนักวิจัย ที่มีศักยภาพและองค์ความรู้ที่สามารถดำเนินงานวิจัยจากแหล่งทุนต่าง ๆ อยู่มาก แต่ยังคงต้องเพิ่มโอกาสประสบความสำเร็จในการเสนอหัวข้อวิจัย ประกอบกับทางคณะศิลปกรรมฯ มีบุคลากรที่นับว่าเป็นแหล่งองค์ความรู้ด้านการเขียนบทความวิชาการและบทความวิจัย เป็นผู้ที่มีประสบการณ์จำนวนมาก ดังนั้นเพื่อส่งเสริมการวิจัย บริการวิชาการ ที่สามารถนำไปสู่การได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ คณะศิลปกรรมและจึงมีการจัดความรู้ในเรื่อง "การเขียนหัวข้อวิจัยแบบบูรณาการองค์ความรู้ให้ได้รับทุน" โดยเน้นประเด็นหัวข้อเป็นหลักสำคัญในการจัดการองค์ความรู้ และเชิญผู้เชี่ยวชาญภายในคณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 5 ท่าน ดังนี้

- (1) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพโรจน์ วรพจน์พรชัย ตำแหน่ง ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายบริการวิชาการ คณะศิลปกรรมฯ ซึ่งมีประสบการณ์ในการเป็นผู้จัดการคลินิกเทคโนโลยี มทร.ล้านนา ทำงานบริการวิชาการหลากหลายโครงการ ครอบคลุมเกี่ยวกับการบูรณาการการเรียนการสอน และรับใช้สังคม
- (2) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนากร สร้อยสุวรรณ ตำแหน่ง ผู้ช่วยอธิการบดี มทร.ล้านนา ซึ่งมีประสบการณ์ในด้านงานวิจัยภายนอก ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเมือง และสภาพเศรษฐกิจในระดับจังหวัด และองค์กรภายนอกอื่น ๆ
- (3) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์อิศรา กันแตง ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาสถาปัตยกรรม ผู้มีประสบการณ์ด้านงานวิจัยภายนอก ในมิติของการดำเนินการเขียนโครงการ และการนำเสนอ เพื่อสามารถตอบโจทย์วิจัยที่ต้องการได้
- (4) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ญาณิศา โกมลสิริโชค ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาสิ่งทอและเครื่องประดับ ซึ่งได้ให้ประสบการณ์เกี่ยวกับการขอทุนวิจัยตั้งแต่ ปี 2549 จนถึงปี 2565
- (5) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เยาวนาถ นรินทร์สรศักดิ์ ตำแหน่ง ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ คณะศิลปกรรมฯ ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการเสนองานวิจัยสร้างสรรค์ และการเสนอขอรางวัลผลงานสร้างสรรค์ต่าง ๆ

เพื่อให้คณาจารย์ที่ทำงานวิจัยมีผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการนำไปใช้ประโยชน์หรือเป็นการสร้างองค์ความรู้ใหม่ โดยได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติและนานาชาติ อีกทั้งยังได้รับความรู้จากการพัฒนาทักษะการ

วิจัย บริการวิชาการ ที่สามารถนำไปสู่การได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย บริการวิชาการหรือผลงานตีพิมพ์ หรือนำไปใช้ ในการพัฒนาการเรียนการสอน

5. ความเป็นมา (ปัญหา วัตถุประสงค์ เป้าหมาย)

ที่มาและปัญหา

ตามที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา มีเป้าหมายในการพัฒนามหาวิทยาลัยไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยมีนโยบายที่ผลักดันให้มีการจัดการความรู้ทั่วทั้งมหาวิทยาลัยที่ตอวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย โดยมีการรวบรวมความรู้ที่มีอยู่ในมหาวิทยาลัย (Tacit Knowledge) ถ่ายทอดไปสู่บุคลากรและนำไปปฏิบัติอย่างเป็นระบบ (Explicit Knowledge) จนเกิดเป็นแนวปฏิบัติให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และถ่ายทอดความรู้ภายในหน่วยงาน เป็นการสนับสนุนการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานที่เกิดจากการจัดการความรู้ของหน่วยงาน เพื่อให้บุคลากรได้ตระหนัก และเข้าใจถึงความสำคัญและประโยชน์ของการจัดการความรู้มากขึ้น มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เกี่ยวกับวิธีการดำเนินการจัดการความรู้กับผู้เชี่ยวชาญ และระหว่างหน่วยงานตลอดจนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปจัดการความรู้ในหน่วยงานได้อย่างเป็นรูปธรรม ชัดเจน ครอบคลุมทุกภารกิจของมหาวิทยาลัย โดยใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนางาน เพิ่มประสิทธิภาพให้มีความก้าวหน้า นำพามหาวิทยาลัยไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ต่อไป ซึ่งมหาวิทยาลัยฯ ได้เล็งเห็นความสำคัญของการนำกระบวนการจัดการความรู้มาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคน พัฒนางาน พัฒนาคุณภาพและ ประสิทธิภาพ และพัฒนาฐานความรู้ภายในหน่วยงาน และพัฒนามหาวิทยาลัย นั้น

เพื่อให้บุคลากรได้เข้าใจถึงความสำคัญและประโยชน์ของการจัดการความรู้มากขึ้นมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เกี่ยวกับวิธีการดำเนินการจัดการความรู้กับผู้เชี่ยวชาญ และระหว่างหน่วยงานตลอดจนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปจัดการความรู้ในหน่วยงานได้อย่างเป็นรูปธรรม ชัดเจน ครอบคลุมในประเด็นยุทธศาสตร์ ผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีการนำไปใช้ ประโยชน์ หรือเป็นการสร้างองค์ความรู้ใหม่ โดยได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติและนานาชาติ องค์ความรู้ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติราชการ การเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการ เพื่อตีพิมพ์ในวารสารที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับชาติและนานาชาติ โดยใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนางาน เพิ่มประสิทธิภาพให้มีความก้าวหน้า นำพามหาวิทยาลัยไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ต่อไป ซึ่งคณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ ได้เล็งเห็นความสำคัญของการนำกระบวนการจัดการความรู้มาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคน พัฒนางาน พัฒนาคุณภาพและ ประสิทธิภาพ และพัฒนาฐานความรู้ภายในหน่วยงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและบังเกิดผลต่อการปฏิบัติด้านพัฒนาองค์กร จึงได้จัดทำโครงการการจัดการความรู้คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ เรื่อง “การเขียนหัวข้อวิจัยแบบบูรณาการองค์ความรู้ให้ได้รับทุน” ซึ่งได้มีการกำหนดประเด็นเรื่องการเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการ เพื่อให้ได้รับแหล่งทุนสนับสนุนทั้งภายในและภายนอก จากการค้นหาความรู้ การสร้างและแสวงหาความรู้ การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ การประมวลผลและกลั่นกรองความรู้ การเข้าถึงความรู้ การแบ่งปันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการเรียนรู้และได้แนวปฏิบัติที่ดี

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาการเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการแบบบูรณาการองค์ความรู้ให้ได้รับทุนทั้งภายในและภายนอกเพิ่มขึ้น
2. เพื่อส่งเสริมให้บุคลากรได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้เกิดแนวปฏิบัติที่ดีประเด็นองค์ความรู้ในการผลิตงานวิจัยงานสร้างสรรค์ และนวัตกรรมเพื่อตอบสนองเป้าหมายยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย

ผู้เข้าร่วมโครงการ

- อาจารย์และเจ้าหน้าที่คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ จำนวน 20 คน

เป้าหมาย

1. คณาจารย์ในคณะมีผลงานและพัฒนาการเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการ เพื่อเพิ่มโอกาสให้ได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยเพิ่ม
2. คณาจารย์ในคณะสามารถนำศาสตร์ที่มีอยู่ในตนเองบูรณาการองค์ความรู้ร่วมกับศาสตร์อื่น ๆ ในการทำงานวิจัยได้
3. ได้แนวปฏิบัติที่ดีประเด็นองค์ความรู้ในการพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงานเพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์ และพันธกิจมหาวิทยาลัย เรื่องการเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการเพื่อตีพิมพ์ในวารสารระดับดี

6. แนวทางการปฏิบัติที่ดี (วิธีการ กระบวนการ เครื่องมือการจัดการความรู้ที่ใช้)

การจัดการองค์ความรู้ด้านวิจัย ของคณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์มีกระบวนการที่ช่วยให้เกิดการพัฒนาการของความรู้หรือการจัดการกับความรู้ที่จะเกิดขึ้นภายในองค์กร ดังนี้

(1) การปองชี้ความรู้

ช่วงริเริ่ม : เป็นช่วงของการเริ่มต้นการจัดการองค์ความรู้ภายในองค์กร

การประชุมคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการความรู้ เพื่อกำหนดประเด็น การพิจารณาว่าจะทำอย่างไรให้การจัดการความรู้ขององค์กรบรรลุเป้าหมาย โดยจะคัดเลือกว่าจะใช้เครื่องมืออะไร และขณะนี้เรามีความรู้อะไรบ้าง อยู่ในรูปแบบใด อยู่ที่ใคร โดยอาจจะพิจารณาว่าองค์กรมีวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์เป้าหมายคืออะไร โดยทางคณะกรรมการการจัดการความรู้ได้สรุปหัวข้อในการจัดการความรู้ของคณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ ได้แก่ การเขียนหัวข้อวิจัยแบบบูรณาการองค์ความรู้ที่ได้รับทุน โดยมีตัวชี้วัดการจัดการความรู้คือ ร้อยละของอาจารย์ที่ได้รับความรู้เรื่องการเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการ ที่สามารถนำไปสู่การได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย การบริการวิชาการ หรือผลงานตีพิมพ์ หรือนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

(2) การสร้างและแสวงหาความรู้

แสวงหาและเชิญอาจารย์ผู้มีประสบการณ์ ภายในคณะมาเป็นวิทยากรให้ความรู้และ แบ่งปันประสบการณ์ ซึ่งจะทำให้เกิดการสร้างความรู้ใหม่รักษาความรู้เก่ากำจัดความรู้ที่ไม่ได้ใช้ได้แล้ว โดยมีหัวข้อในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ในประเด็นดังนี้ เกี่ยวกับปัจจัยแห่งความสำเร็จ ประกอบไปด้วย การมีเครือข่าย, การมีทีมที่เข้มแข็ง, กลไกในการแสวงหาทุน, การมุ่งมั่นของสมาชิกทีม, การมีทุนสนับสนุนการวิจัย, ความสามารถในการทำวิจัย, การมีนักศึกษาร่วมการวิจัย, ความสามารถในการทำวิจัย, การมีนักศึกษาร่วมทำงานในศูนย์, การมีบุคลากรสนับสนุนที่ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

(3) การจัดความรู้ให้เป็นระบบ

การจัดหมวดหมู่ คลังความรู้ในด้านการเขียนหัวข้องานวิจัยแบบบูรณาการองค์ความรู้ให้ได้รับทุน ได้แก่

- ลำดับการนำเสนอผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ในรูปแบบเวทีระดับชาติ หรือนานาชาติ
- จัดระบบการค้นหาค้นหาผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ จากวันที่ได้รับการตอบรับการตีพิมพ์ โดยหน่วยงาน หรือองค์กร

- การจัดวางตำแหน่งด้วยจำนวนผลงานวิชาการและผลงานสร้างสรรค์ หรือการได้รับการจดอนุสิทธิบัตร หรือสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานวิชาการรับใช้สังคม หรือผลงานที่ทำร่วมกับภาคอุตสาหกรรม

(4) การประมวลและกลั่นกรองความรู้

- การนำประเด็นในแต่ละครั้งมาสรุป และกลั่นกรองความรู้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ นำมาเรียบเรียง และปรับปรุงเนื้อหาให้มีคุณภาพ และจัดทำในรูปแบบเอกสารให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน

(5) การเข้าถึงความรู้

- เป็นการทำให้ผู้ใช้ความรู้เข้าถึงความรู้ที่ต้องการได้ง่ายและ สะดวก โดยการใช้พวกระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) และการประชาสัมพันธ์บน Web site, Facebook page, Line

- การนำข้อมูลเก็บไว้ในระบบจัดเก็บออนไลน์ Google Drive สามารถแชร์ และเข้าใช้งานได้ทุกเมื่อ

(6) การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ โดยแบ่งได้สองกรณีได้แก่

- ความรู้แบบชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) คือ ความรู้ที่เห็นได้ชัดเจนเป็นรูปธรรม โดยการจัดทำเป็นเอกสาร ฐานความรู้ และเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ

- ความรู้ที่ฝังลึกอยู่ในตัวคน (Tacit Knowledge) คือ เป็นสิ่งที่เห็นไม่ชัด เป็น ความรู้ที่เกิดจากการฝึกฝน การปฏิบัติงานจนเกิดทักษะและ กลายเป็นความชำนาญ เชี่ยวชาญ จึงเป็นประสบการณ์ติดตัวของแต่ละบุคคล โดยทางคณะจะมีการสร้างพื้นที่บนหน้าเว็บไซต์เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ กลุ่มคุณภาพและนวัตกรรม ชุมชนแห่ง การเรียนรู้ ระบบพี่เลี้ยง และเวทีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างผู้เชี่ยวชาญภายนอก

(7) การเรียนรู้

- การเรียนรู้จากสร้างองค์ความรู้ การนำความรู้ไปใช้ให้เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ใหม่ๆ และนำมา ความรู้ที่ได้ไป หมุนเวียนต่อไปอย่างต่อเนื่อง

- การให้ความสำคัญของการออกแบบกระบวนการในเรื่องของ Conceptual framework และ One page Conceptual framework เพื่อใช้เป็นเหมือนตำราหรือหนังสือในการทำงาน สามารถแสดงภาพให้เห็นถึงความ สอดคล้องและเข้าใจได้ง่าย

- กระบวนการ Peer Review การให้ผู้เชี่ยวชาญประกบในการทำแผน

- กระบวนการจำลองการทำงานจริงขึ้นมา และนำไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ (Up team process)

- การสร้างเครือข่ายองค์ความรู้และความร่วมมือ สามารถสร้างเป็นตัวชี้วัดผลผลิตในงานวิจัย (Conference)

- การทำ Forum การเอาประเด็นที่สงสัยหรือประเด็นที่ไม่เชี่ยวชาญมาพูดคุยโต้ตอบกันร่วมกับผู้เชี่ยวชาญ และสกัดเป็นองค์ความรู้

7. ผลสัมฤทธิ์ (ผลสัมฤทธิ์ด้านต่าง ๆ ได้แก่ เชิงคุณภาพ เชิงปริมาณ รางวัลที่ได้รับ การเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับ หน่วยงานต่าง ๆ ฯลฯ)

7.1 เชิงปริมาณ

(1) อาจารย์และเจ้าหน้าที่ดำเนินการกลั่นกรองและประมวลผลแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน 20 คน

(2) ได้แนวปฏิบัติที่ดีประเด็นองค์ความรู้ในการผลิตงานวิจัยงานสร้างสรรค์และนวัตกรรม เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์และพันธกิจ มหาวิทยาลัย จำนวนไม่น้อยกว่า 1 เรื่อง

7.2 เชิงคุณภาพ

(1) ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

(2) ได้ดำเนินการตามกระบวนการจัดการความรู้ครบ 7 ขั้นตอน (บ่งชี้ความรู้,สร้างแสวงหาความรู้,จัดการให้เป็น ระบบ,ประมวลและกลั่นกรองความรู้,การเข้าถึงความรู้,การแบ่งปันแลกเปลี่ยนเรียนรู้,การเรียนรู้)

(3) มีการนำแนวปฏิบัติที่ดีไปใช้ประโยชน์

8. ปัจจัยความสำเร็จ (สรุปเป็นข้อๆ)

8.1 การเข้าไปเป็นอาสาสมัครในการช่วยการทำงานวิจัย และหลังจากนั้นจึงเริ่มเข้าร่วมสร้างประเด็นในการพัฒนา ร่วมกัน แล้วดำเนินการเขียนโครงการเพื่อเสนอขอทุนสนับสนุนงานวิจัยด้วยตนเอง

8.2 การเริ่มเขียนข้อเสนอโครงการวิจัย ต้องเข้าใจเกี่ยวกับความสนใจและความถนัดในการดำเนินงานวิจัย Core Research Competency เป็นอันดับแรก

- 8.3 ควรทราบถึงแนวการวิจัยว่าเป็นในรูปแบบใด เช่น เชิงทฤษฎี หรือการปฏิบัติการวิจัย และตรวจสอบศักยภาพหรือองค์ความรู้ที่มีว่าเชี่ยวชาญในด้านใด อีกทั้งการค้นหาแหล่งทุนเป้าหมายที่เหมาะสมกับความถนัด
- 8.4 การให้ความสำคัญของการออกแบบกระบวนการในเรื่องของ Conceptual framework และ One page Conceptual framework เพื่อใช้เป็นเหมือนตำราหรือหนังสือในการทำงาน สามารถแสดงภาพให้เห็นถึงความสอดคล้องและเข้าใจได้ง่าย
- 8.5 ควรเข้าใจกระบวนการทำงานที่สอดคล้องระหว่างเป้าหมายผู้ให้ทุน และสามารถเชื่อมโยงงานวิจัย หรือกระบวนการวิจัย
- 8.6 การเขียนข้อเสนอโครงการวิจัยให้กระชับ และตรงต่อเป้าหมายของผู้ให้ทุน โดยใช้เทคนิค Key Word โดยมีการออกแบบกระบวนการที่มุ่งเป้าการบูรณาการที่มีความต่อเนื่อง กล่าวคือ จะต้องมองถึงเป้าที่จะเกิดหลังจากเสร็จโครงการว่าหน่วยงานใด หรือองค์กรใดสามารถนำผลงานวิจัยไปใช้ได้
- 8.7 เรื่องความสามารถในการตอบตัวชี้วัด ในเรื่องของ Output, Outcome และ Impact ต้องสอดคล้องกันอย่างชัดเจน และต้องสามารถตอบ TRL (Technology Readiness Level) และ SRL (Societal Readiness Level) ได้อย่างชัดเจน และสามารถอธิบายบริบทได้ว่าอยู่ในระดับไหน
- 8.8 เรื่องของงบประมาณ กระบวนการดำเนินงาน จะต้องสอดคล้องกันอย่างสมเหตุสมผล

9. ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ แนวทางการพัฒนาต่อไป

9.1 ปัญหาและอุปสรรค

- (1) บุคลากรส่วนใหญ่ยังขาดประสบการณ์ในการเสนอขอทุนวิจัยจากภายนอก
- (2) ความสนใจในการทำงานวิจัยยังอยู่ในกรอบการขอตำแหน่งทางวิชาการ มากกว่าการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
- (3) บุคลากรยังยึดติดกับการปฏิบัติงานในรูปแบบเดิม ทำให้ไม่มีการเรียนรู้และพัฒนางานให้ดีขึ้น
- (4) บุคลากรผู้มีประสบการณ์ด้านงานวิจัยทั้งภายใน และภายนอกมีข้อจำกัดในเรื่องของเวลา และการให้คำปรึกษา

9.2 ข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนา

- (1) มีการจัดอบรมทำความเข้าใจในหัวข้อวิจัยในแต่ละครั้ง เพื่อให้บุคลากรที่สนใจได้ทราบถึงกระบวนการ และขั้นตอนการเสนอขอทุนวิจัยจากภายนอกได้
- (2) ควรมีการส่งเสริมให้บุคลากรเห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาการเรียนการสอน จากงานวิจัย เพื่อให้บทเรียนมีความทันสมัย และเพื่อให้บุคลากรพัฒนาความเชี่ยวชาญในศาสตร์เฉพาะตนได้ดียิ่งขึ้น
- (3) มีนโยบายกำหนดให้บุคลากรทุกคนมีการแบ่งปันความรู้ และวัดผลการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกัน
- (4) ควรมีการจัดเก็บข้อมูลของบุคลากรผู้มีประสบการณ์ด้านงานวิจัยทั้งภายในและภายนอก ให้สามารถศึกษาวิธีการ และปรับปรุงรูปแบบการนำเสนอโครงการสำหรับผู้สนใจได้